

Ha posat pau entre tots dos pobles (Ef 2,15)

Romà Casanova, bisbe de Vic

El fet de la guerra entre les nacions o entre diferents faccions dins un país és més clar ara, en aquest moments en què ben a prop de nosaltres veiem els estralls de les bombes i la crueltat dels ferits i dels morts. Em refereixo, evidentment, a la guerra d'Ucraïna. La realitat punyent d'aquesta contesa bèl·lica és un episodi més del que anomena el sant pare Francesc «una tercera guerra mundial a trossos (*pezzi*)». La guerra que vèiem llunyana de nosaltres, com un fet del passat, ara se'ns ha fet ben propera, i ens n'arriben els efectes, tant els econòmics com els humanitaris.

La mirada a la passió i la mort del Senyor no podem dur-la a terme, amb tota veritat, sense tenir present el dolor per les víctimes de la guerra

La mirada a la passió i la mort del Senyor, que som convidats a fer durant la Setmana Santa, no podem dur-la a terme, amb tota veritat, sense tenir present el dolor per les víctimes (morts, ferits, desplaçats...) del conflicte armat que estem sofrint. Mirar Crist en la seva passió i mort ens ha d'ajudar a entrar més i més en el misteri del sofriment en el cor de les persones. No oblidem mai que som seguidors del qui és *home fet al dolor i acostumat a la malaltia, semblant a aquells que ens repugna de mirar* (Is 53,3). La sofrença en el cor d'una persona o d'un poble mai no és aliena al seguidor de Jesucrist; l'hem de viure en la nostra pròpia carn. Són germans nostres!

Sant Pau en la carta als Efesis fa una reflexió que té com a centre aquesta veritat tan adient en aquests moments: *Ell és la nostra pau* (2,14). La força de la seva creu fa possible que dos pobles enemics, els jueus i els pagans, for-

min un sol poble: *Per la seva mort en creu ha fer morir l'enemistat i, units en un sol cos, els ha reconciliats tots dos amb Déu* (2,16). La mirada a Jesús sofrint i morint ens ha de dur a la convicció, des de la fe en ell, que la pau no solament és possible, sinó que per mitjà d'ell, clavats a la creu amb els braços oberts i amb els ulls fets en el Pare, la pau s'ha fet realitat entre els homes. La reconciliació amb Déu i entre els homes, la fraternitat, la pau són els dons que brollen de la creu de Crist, la qual roman ferma enmig del món per a recordar-nos que *Crist ha posat pau entre tots dos pobles* (2,15).

Qui mira Crist crucificat, sofrent, misericordiós, orant, generós, assedegat, i és capaç d'escoltar el silenci que segueix el gran crit, després del qual va expirar, entendrà en el més pregon del seu cor aquelles seves paraules: *Feliços els qui posen pau: Déu els reconeixerà com a fills* (Mt 5,9).

